

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3594/2021
12.08.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божидара Вујичића, председника већа, Јасминке Станојевић и Бисерке Живановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из села ..., општина ..., чији је пуномоћник Гордана Ракочевић, адвокат из ..., против туженог „Philip Morris Operations“ а.д. Ниш, чији је пуномоћник Небојша Станковић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2230/2020 од 22.09.2020. године, у седници већа одржаној 12.08.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2230/2020 од 22.09.2020. године.

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 2230/2020 од 22.09.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Нишу П 4364/2014 од 16.06.2020. године, којом је одбијен тужбени захтев да се обавезе тужени да тужиоцу, на име накнаде штете због изосталог приноса дувана у 2007. години, исплати износ од 319.325,04 динара, са законском затезном каматом од 14.05.2018. године, као дана вештачења до исплате, одбијен тужбени захтев да се обавезе тужени да тужиоцу, на име накнаде штете због неисплаћене премије дувана у листу у 2007. години, исплати износ од 248.381,99 динара, са законском затезном каматом од 01.01.2008. године до исплате и обавезан тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 166.500,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом другим изреке одбијен је, захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 395. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС, број 125/04 и 111/09, у даљем тексту: ЗПП).

Према члану 395. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена и против другостепене пресуде, која се не би могла побијати ревизијом по одредбама члана 394. овог закона, кад је по оцени апелационог суда о допуштености ове ревизије, потребно да се размотре правна питања од општег интереса, уједначи судска пракса или кад је потребно ново тужачење права.

Из наведеног произлази да Врховни касациони суд може прихватити одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној под условом да је такво одлучивање предложио апелациони суд, што у конкретној ситуацији није случај.

Решењем РЗ 102/21 од 06.07.2021. године, Апелациони суд у Нишу је оценио да нису испуњени услови да се у смислу одредбе члана 395. ЗПП одлучи о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2230/2020 од 22.09.2020. године, као о изузетно дозвољеној.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу одредбе члана 401. став 2. тачка 5. ЗПП који се примењује на основу члана 506. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11), а у вези члана 23. став 3. Закон о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 55/14), Врховни касациони суд је оценио да ревизија тужиоца није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари је поднета 25.12.2009. године, у којој је као вредност предмета спора означен износ од 50.000,00 динара. Поднеском од 25.09.2018. године тужба је преиначена повећањем тужбеног захтева на износ од 567.707,03 динара, о којем је одлучено првостепеном пресудом донетом 16.06.2020. године. Другостепена пресуда донета је 22.09.2020. године. На дан преиначења тужбе, 1 евро је према средњем курсу Народне банке Србије износио 118,2474 динара, па вредност предмета спора побијаног дела представља динарску противвредност износа 4.801,01 евра.

Према члану 506. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11), поступци започети пре ступања на снагу овог закона (01.02.2012. године) спровешће се по одредбама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 125/04, 111/09). Према члану 23. став 3. новела Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11), објављених у „Службеном гласнику РС“, бр. 55/14, ревизија је дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, који нису правноснажно решени до дана ступања на снагу овог закона (31.05.2014. године)

У овом случају, правноснажна другостепена пресуда која се побија ревизијом донета је 22.09.2020. године, после ступања на снагу наведених новела Закона о парничном поступку.

Како се ради о поступку у којем вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан преиначења тужбе, Врховни касациони суд је оценио да ревизија тужиоца није дозвољена.

Из наведених разлога, на основу члана 404. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Туженом не припада право на накнаду трошкова ревизијског поступка, јер састав одговора на ревизију није била нужна радња за одлучивање у ревизијском поступку, па је применом члана 165. ЗПП одлучено као у ставу другом изреке.

Председник већа- судија
Божидар Вујичић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић